

§ 2. Folkepensionister på alderdomshjem er ikke berettiget til udbetaling af den i § 1 omhandlede ydelse. Det samme gælder personer, der har ophold på et plejehjem for kronisk syge, jfr. lov om offentlig forsorg § 39, samt personer, der for det offentliges regning er indlagt på en af de i lov om offentlig forsorg § 66 omhandlede anstalter, eller som i øvrigt for en længere tid er anbragt under sådanne forhold, at opholdet ikke medfører udgifter for dem selv.

Til pensionister, der har ophold på alderdomshjem eller i et af de i forsorgslovens § 39 omhandlede plejehjem for kronisk syge, og som oppebærer lommepenge i henhold til lov om invalide- og folkepension § 18, stk. 3, udbetales der i december 1961 et ekstraordinært lommepengebeløb på 10 kr. for enlige og på 20 kr. for ægtepar.

§ 3. Udgiften i henhold til nærværende lov refunderes kommunerne fuldt ud af statskassen.

De nærmere regler om indsendelse og revision af regnskaberne samt om anvisning af de kommunerne tilkommende refusionsbeløb fastsættes af socialministeren.

§ 4. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Som begrundelse for disse bestemmelser anføres i bemærkningerne til det af socialministeren fremsatte lovforslag:

„Ved de samtidig med nærværende lovforslag fremsatte lovforslag om ændring i lov om invalide- og folkepension og lov om pension og hjælp til enker m. fl. er der foreslået *en varig forbedring for invalide-, folke- og enkepensionister i form af en forhøjelse af pensionernes grundbeløb*. Af praktisk administrative grunde kan en sådan forhøjelse først gennemføres med virkning fra 1. april 1962.

Regeringen har imidlertid anset det for påkrævet, at der inden dette tidspunkt sker en forbedring af pensionisternes forhold.“

I overensstemmelse hermed havde man udarbejdet det foreliggende lovforslag, hvis gennemførelse skønnedes at ville medføre en udgift for statskassen på 28 mill. kr.

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra samtlige partier med undtagelse af de uafhængige, på hvis vegne *Iver Poulsen* under sagens behandling bl. a. udtalte:

„Vi yder gerne vor støtte til bestræbelserne for at bedre kårene for enker og invalider, for her foreligger en særlig social forsorgsopgave, hvis løsning også vi finder ønskelig. Hvad den almindelige